

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

03 octombrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători :

Liliana Catan

Elena Covalenco

Iurie Diaconu

Ion Guzun

a judecat în ședință, fără participarea părților, recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Djulieta Devder, prin care se solicită casarea parțială a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 iunie 2017, în cauza penală în privința lui

***Tărîță Ion xxxx**, născut la xxxx, originar și
locuitor în satul xxxx, raionul xxxx,*

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 20.01.2014-24.03.2015;

instanța de apel: 27.04.2015-17.06.2016;

27.02.2017-21.06.2017;

instanța de recurs: 11.11.2016-24.01.2017;

04.08.2017-03.10.2017.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Cimișlia din 24 martie 2015, Tărîță Ion a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 186 alin. (5) Cod penal, la 7 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Tot prin aceeași sentință, a fost condamnat și Tărîță Andrei, însă în privința acestuia hotărârile judecătorești nu se contestă cu recurs ordinar.

Acțiunea civilă înaintată de către Balan Gheorghe împotriva lui Tărîță Andrei și Tărîță Ion cu privire la încasarea prejudiciului material, a fost admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să hotărască instanța de judecată în ordinea procedurii civile.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat că, Tărîță Andrei și Tărîță Ion, în perioada august 2013 - 06 septembrie 2013, în urma înțelegerii prealabile, prin alegerea cheii de la ușa de la intrare în casă, au pătruns în casa de

locuit a lui Dron Lilia, locuitoare a s. xxxx, raionul xxxx de unde, tainic, au sustras bunuri materiale în sumă totală de 41 010 lei, cauzându-i astfel un prejudiciu material considerabil.

Tot inculpații, Tărîță Andrei și Tărîță Ion, în una din zilele lunii noiembrie 2013, aproximativ la orele 15.00, în urma înțelegerii prealabile, au sustras două capre care aparțin Elenei Stîină, locuitoarea s. xxxx, r-1 xxxx, având valoarea totală de 1000 lei, bunuri pe care le-au însușit.

Tărîță Andrei și Tărîță Ion, continuând acțiunile sale criminale îndreptate la sustragerea bunurilor din avutul altei persoane, în luna noiembrie 2013, având scopul sustragerii bunurilor altei persoane, în urma înțelegerii prealabile, prin spargerea geamului, au pătruns în casa de locuit a lui Balan Gheorghe, locuitor al s. xxxx, r-1 xxxx, de unde, tainic, a sustras bunuri materiale în sumă totală de 146 770 lei, pe care le-au însușit, cauzându-i astfel un prejudiciu material în proporții deosebit de mari.

Prin acțiunile sale Tărîță Andrei și Tărîță Ion au sustras bunuri din avutul altei persoane în sumă totală de 188 780 lei, ceea ce constituie 9439 unități convenționale la momentul săvârșirii infracțiunii.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Vornicescu Constantin în numele inculpatului Tărîță Ion și inculpatul Tărîță Andrei.

3.1. Avocatul Vornicescu Constantin a solicitat casarea hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit căreia acțiunile inculpatului Tărîță Ion să fie reîncadrate în baza art. 186 alin. (1) Cod penal și să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de amendă în limitele sancțiunii prevăzute de norma incriminată.

În motivarea apelului declarat, avocatul a invocat că:

- prima instanță a dat apreciere greșită probelor administrate de organul de urmărire penală, ajungând greșit la concluzia de a-l condamnat pe inculpatul Tărîță Ion în baza art. 186 alin. (5) Cod penal;

- pe parcursul judecării cauzei a fost dovedit un singur fapt ilicit comis de Tărîță Ion și anume, episodul privind caprele furate de la Stîina Elena, Tărîță Ion a recunoscut că a furat animalele din gospodăria ultimei;

- în privința furturilor săvârșite asupra caselor de locuit ale Liliei Dron și Balan Gheorghe, acuzatorul de stat nu a prezentat probe directe, care ar fi dovedit participarea lui Tărîță Ion la aceste infracțiuni;

- prima instanță a pus la baza condamnării inculpatului declarațiile martorilor, care au comunicat că au văzut prin sat căruța lui Tărîță Ion și pe drumul pe lângă casa lui Dron Lilia și Balan Gheorghe, însă declarațiile date nu puteau servi drept bază pentru condamnare, deoarece Tărîță Ion locuiește în satul xxxx, are căruță și evident se deplasează prin sat;

- declarațiile martorului Hemei Nicolae, instanța urma să le aprecieze critic, deoarece acest martor a depus declarații în ședința de judecată de două ori, ambele fiind absolut diferite;

- în ceea ce privește bunurile ridicate de la Tăriță Ion și anume plapuma, telefonul fix „Samurai”, centrul muzical model „Sony”, scurta de damă, 2 perechi de adidași și un caiet, au fost transmise de către inculpatul Tăriță Andrei lui Tăriță Ion, comunicând instanței că toate aceste bunuri sunt trimise de către sora lui Tăriță Andrei de peste hotarele țării și fiind audiată în calitate de martor, sora lui Tăriță Andrei a confirmat că sunt bunurile ei, care au dispărut din casă, în momentul când a fost efectuată percheziția de către angajații poliției;

- inculpatul Tăriță Andrei, a declarat în ședința de judecată că la furtul pe care l-a săvârșit el, Tăriță Ion nu are nici o atribuție, adică nu a participat.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 iunie 2016, apelul declarat de către avocatul Vornicescu Constantin în numele inculpatului Tăriță Ion a fost admis, casată sentința parțial și pronunțată o nouă hotărâre potrivit căreia inculpatul Tăriță Ion a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. b) Cod penal (episodul furtului de la partea vătămată Stîna Elena), la 2 ani și 6 luni închisoare, iar apelul declarat de către Tăriță Andrei a fost respins ca fiind nefondat, cu menținerea sentinței primei instanțe în privința acestuia fără modificări.

4.1. Instanța de apel a constatat că, prima instanță greșit a ajuns la concluzia că Tăriță Ion se face vinovat de comiterea infracțiunii incriminate prin rechizitoriu și în mod eronat a încadrat acțiunile lui în baza art. 186 alin. (5) Cod penal.

Așadar, prima instanță nu a analizat obiectiv cumulul de probe administrate, prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității, coroborării și incorect a încadrat acțiunile inculpatului Tăriță Ion în baza art. 186 alin. (5) Cod penală.

Inculpatul Tăriță Andrei, a declarat că la furtul din gospodăria Lilei Dron și a lui Balan Gheorghe, Tăriță Ion nu a participat, iar lucrurile depistate la ultimului, sunt ale surorii sale, Micriucov Rodica.

Referindu-se la argumentul indicat supra, instanța de apel a menționat că potrivit raportului de expertiză medico - legală nr. 57 (f.d. 157 - 158 vol. III), grupa de sânge depistată în casa lui Dron Lilia, nu aparține lui Tăriță Ion ci lui Tăriță Andrei.

Tot aici, s-a indicat și faptul că martorul Hemei Nicolae, a comunicat că doar căruța lui Tăriță Ion a văzut-o în preajma gospodăriei din care au fost sustrate bunuri și doar a bănuit că Tăriță Ion putea să fie și el unul din participanți la furtul din gospodăria lui Balan Gheorghe și Dron Lilia.

Însăși din declarațiile inculpatul Tăriță Ion, rezultă că în timpul săvârșirii furturilor, el muncea în alt sat, iar organul de urmărire penală nu a verificat alibiul dat.

Toate aceste circumstanțe, generează bănuieli în implicarea lui Tăriță Ion în sustragerea din gospodăria lui Dron Lilia și Balan Gheorghe, iar o sentință de condamnare, potrivit art. 389 alin. (2) Cod de procedură penală - nu poate fi bazată pe presupuneri.

Astfel, instanța de apel în urma judecării apelului a constatat că la caz există temei pentru a exclude din învinuirea lui Tăriță Ion, episoadele de furt din gospodăria lui Balan Gheorghe și Dron Lilia și de condamnare a lui doar pentru sustragerea de capre din gospodăria lui Stîna Elena, fapt confirmat și prin probele administrate la cauză și verificate de către instanța de apel în ședința de judecată.

Prin urmare, instanța de apel a concluzionat că acțiunile inculpatului Tăriță Ion se încadrează în baza prevederilor art. 186 alin. (2) lit. b) Cod penal și nu în baza art. 186 alin. (5) Cod penal, precum a fost învinuit inculpatul prin rechizitoriu.

Așadar, instanța de apel a constatat că inculpatul Tăriță Ion a comis cu intenție directă o faptă prejudiciabilă prevăzută de legea penală și pasibilă de pedeapsă penală, încadrându-se din punct de vedere juridic conform art. 186 alin. (2) lit. b) Cod penal, după semnele calificative, furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, de către două sau mai multe persoane.

La stabilirea categoriei și termenului de pedeapsă pentru fapta dată, instanța de apel a considerat că termenul de închisoare de 2 ani 6 luni, care deja este executat de către inculpat, este suficient pentru atingerea scopului legii și reeducarea inculpatului Tăriță Ion.

5. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, procurorul a contestat-o cu recurs ordinar, prin care a solicitat casarea acesteia cu menținerea sentinței.

În motivarea cererii recurentul a invocat că:

- decizia contestată nu corespunde criteriilor unei hotărâri judecătorești, fiind în derogare de la prevederile art. 394, 295 și 296 Cod de procedură penală;
- conform actului de învinuire lui Tăriță Ion i-a fost înaintată învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (5) Cod penal, compusă din concursul mai multor fapte infracționale. Dacă inculpatul este învinuit de săvârșirea mai multor infracțiuni prevăzute de diferite articole ale Codului penal și învinuirea cu privire la săvârșirea unora dintre aceste infracțiuni nu s-a dovedit, instanța, în partea descriptivă a sentinței, indică motivele recunoașterii inculpatului vinovat de unele infracțiuni și achitării pentru altele, iar în dispozitivul sentinței se formulează hotărârea corespunzătoare despre recunoașterea inculpatului vinovat în baza unor articole, achitarea sau încetarea procesului pentru infracțiunile prevăzute de alte articole;
- instanța de apel era obligată în dispozitivul deciziei contestate să se pronunțe asupra tuturor capetelor de acuzarea incriminate lui Tăriță Ion, nefiind suficientă doar motivarea în dispozitiv a faptului că „*Curtea are temei de excludere*

din învinuirea lui Tăriță Ion a episoadelor de furt din gospodăria lui Balan Gheorghe și Dron Lilia ".

- una din condițiile adoptării unei sentințe legale este corespunderea părții descriptive cu circumstanțele constatate în ședința de judecată. La întocmirea ei, instanța trebuie să îndeplinească cerințele art. 394 Cod de procedură penală și să soluționeze toate chestiunile prevăzute în art.385 Cod de procedură penală, în aceeași consecutivitate, însă nici această prevedere legală nu a fost respectată de către instanța de apel, odată ce „modificând” învinuirea adusă lui Tăriță Ion nici nu a constatat fapta acestuia considerată ca fiind dovedită.

6. Asupra recursului declarat de către procuror, avocatul Vornicescu Constantin a depus referință, indicând că consideră decizia instanței de apel ca fiind legală și întemeiată, la adoptarea căreia instanța de apel a respectat prevederile legale, astfel că recursul urmează a fi declarat inadmisibil.

7. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 24 ianuarie 2017 a fost admis recursul declarat, casată total decizia instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

7.1. Colegiul lărgit a constatat că, rejudecând cauza și dând o nouă apreciere probelor administrate în cauza penală, instanța de apel a conchis că inculpatul Tăriță Ion a participat cu inculpatul Tăriță Andrei, doar la săvârșirea unui episod de furt, nu și la celelalte ce i-au incriminate, respectiv fapta săvârșită de inculpatul Tăriță Ion a fost încadrată în prevederile art. 186 alin. (2) lit. b) Cod penal și nu în prevederile art. 186 alin. (5) Cod penal, precum a fost învinuit acesta prin rechizitoriu.

Însă, instanța de apel urma să facă o analiză a probelor existente la materialele și în urma acestui fapt să argumenteze din care motive a respins probele care au fost puse la baza învinuirii înaintate prin rechizitoriu de către acuzatorul de stat, or, instanța de apel dând o nouă încadrare juridică a acțiunilor inculpatului Tăriță Ion în baza art. 186 alin. (2) lit. b) Cod penal, urma să constate în partea descriptivă a deciziei adoptate circumstanțele de fapt care constituie elementele infracțiunii pentru care Tăriță Ion a fost recunoscut vinovat și condamnat.

Prin urmare, în urma analizei textuale a deciziei contestate, instanța de recurs a menționat că, instanța de apel nu a constatat fapta prejudiciabilă pentru care inculpatul Tăriță Ion se consideră vinovat.

Instanța de apel ajungând la concluzia de achitare a lui Tăriță Ion pe două episoade ce i-au fost incriminate ca fiind în participație cu Tăriță Andrei, urma să constate fapta prejudiciabilă care a fost săvârșită doar de către Tăriță Andrei.

Astfel, Colegiul penal lărgit a ajuns la concluzia că nemotivarea soluției adoptate de către instanța de apel, prin prisma motivelor invocate în cererea de apel și neconstatarea faptei prejudiciabile în decizia adoptată, instanța de apel a comis eroarea de drept prevăzută de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală.

8. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 iunie 2017 au fost admise apelurile declarate, casată parțial sentința instanței de fond și pronunțată o nouă hotărâre, conform modului prevăzut pentru prima instanță, prin care Tărîță Ion a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal la 2 (doi) ani 6 (șase) luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Prin aceeași decizie a fost condamnat și Tărîță Andrei, însă în privința acestuia hotărârile judecătorești nu se contestă cu recurs ordinar.

În rest, sentința a fost menținută fără modificări.

8.1. În motivarea deciziei instanța de apel **a constatat** că, Tărîță Ion împreună cu Tărîță Andrei, urmare a înțelegerii prealabile, în una din zilele lunii noiembrie 2013, aproximativ la orele 15.00, au sustras două capre care aparțin Elenei Stîină, locuitoarea s. xxxx, r-nul xxxx, la prețul unei capre de 500 lei, pe care le-au însușit, cauzându-i astfel părții vătămate un prejudiciu material în proporții considerabile, în sumă totală de 1000 lei.

Cu toate că Tărîță Ion a recunoscut parțial vina, Colegiul penal a ajuns la concluzia că vina acestuia de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2), lit. b), c), d) Cod penal, este demonstrată integral prin probele administrate în faza urmăririi penale, care au fost cercetate în ședința instanței de fond și supuse verificării de către instanța de apel, în conformitate cu prevederile art. 414 Cod de procedură penală și anume, declarațiile părții vătămate Stîină Elena, a reprezentantului legal al părții vătămate Balan Gheorghe, Balan Feodora, reprezentantului legal al părții vătămate Dron Lilia, Trofanova Feodora, a martorilor Perciune Anatolie, Perciune Ioana, Perciune Ion, Griștiuc Ion, Vechiu Alexei, Zamurca Larisa, Hemei Nicolae, Micriucov Rodica, Griștiuc Valeriu, precum și prin materialele cauzei.

În acest context, Colegiul penal a reiterat că, în susținerea faptului că inculpatul Tărîță Ion ar fi participat la sustragerea bunurilor din imobilele părților vătămate Dron Lilia și Balan Gheorghe, organul de urmărire penală nu a administrat careva probe concrete și verosimile.

Pe parcursul cercetării judecătorești în ședința instanței de fond, cât și în ședința instanței de apel, inculpatul Tărîță Andrei, a menționat că Tărîță Ion nu a participat la sustragerile care au avut loc de la partea vătămată Dron Lilia și Balan Gheorghe, de altfel lucru reiterat și însuși de către inculpatul Tărîță Ion, iar din declarațiile reprezentantului părții vătămate Trofanova Feodora, a reprezentantului părții vătămate Balan Feodora, cât și a martorilor nu a fost posibilă constatarea cu certitudine a faptului dacă inculpatul Tărîță Ion a participat la sustragerea bunurilor de la ultimii.

Nu pot fi puse la baza condamnării lui Tărîță Ion pentru episoadele de sustrageri care au avut loc din imobilele părților vătămate Dron Lilia și Balan Gheorghe nici declarațiile martorului Perciun Ion, atât timp cât cele declarate vin în contradicție cu declarațiile inculpaților, or, Tărîță Ion a menționat că a dus centrul muzical lui Perciun

Ion pentru a-l repara, iar centrul muzical aparține inculpatului Tăriță Andrei, circumstanță care a fost confirmată integral și prin declarațiile martorului Micriucov Rodica, care a relatat instanței că pe parcursul perioadei cât s-a aflat în Italia a expediat de mai multe ori colete în Moldova mamei sale și a confirmat că unele bunuri, cum ar fi plapuma de culoare verde combinată cu alb și roșu, telefon de model „Samurai”, centru muzical, scrută de dame de culoare verde, adidași „Nike”, o pereche de pantofi albi brodați, o pereche de pantofi de culoare maro, care îi aparțineau, nu sunt la domiciliu și nici nu cunoaște unde sunt la moment.

Nu au fost confirmate nici declarațiile martorului Perciun Ion, de referință la faptul că Tăriță Ion, i-ar fi propus să ascundă 4 anvelope, deoarece cunoștea că acestea erau furate, or, însuși martorul a confirmat că inculpatul i-a spus ultimului că anvelopele au fost aduse de către Tăriță Andrei și totodată, declarațiile martorului Griștiuc Ion nu au o careva forță probantă, neindicând direct la implicarea lui Tăriță Ion la sustragerea bunurilor de la partea vătămată Dron Lilia, odată ce martorul a indicat că a văzut o căruță în care erau două persoane, la o distanță de aproximativ 500 de metri, de casa lui acesteia, dar nu cunoaște cine sunt persoanele care se aflau în căruță.

Situație similară, Colegiul penal a reflectat-o și în cazul declarațiilor martorului Hemei Nicolae, care sunt neclare și în declarațiile martorului Zamurca Larisa, care în declarațiile sale a fost destul de confuză și nu reflectă careva circumstanțe care ar demonstra concret implicarea lui Tăriță Ion la sustragerile care au avut loc din imobilele părților vătămate Dron Lilia și Balan Gheorghe.

Făcând referință la plângerea părții vătămate Balan Gheorghe și Dron Lilia, cât și procesele-verbale de ridicare și de examinare a obiectelor, procesele-verbale de cercetare la fața locului, cât și de percheziție, apreciindu-le prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, Colegiul penal a precizat că acestea nu servesc probatoriu direct pentru a constata că Tăriță Ion a participat în comun acord și prin înțelegere prealabilă cu Tăriță Andrei la sustragerea bunurilor din gospodăriile lui Balan Gheorghe și Dron Lilia, fiind demonstrată doar participarea inculpatului Tăriță Andrei în sustragerea dată.

De asemenea, Colegiul penal a reținut și faptul că nu poate fi susținută întru confirmarea învinuirii aduse lui Tăriță Ion, de coparticipare la sustragerea bunurilor părții vătămate Balan Gheorghe, raportul de expertiză medico-legală nr. 57, or, conform acestuia urmele de sânge de la fața locului, la domiciliul lui Balan Gheorghe puteau proveni de la o persoană cu grupa sanguină B-alfa B(xxx) cu antigenul asociat H, ce nu exclude în cazul dat proveniența acestui sânge de la Tăriță Ion. Urmele de salivă de pe mucul de țigară puteau proveni de la o persoană cu grupa sanguină B-alfa B(xxx) cu antigenul asociat H, secretor al factorilor de grup, ce nu exclude în cazul dat, proveniența urmei de salivă de pe mucul de țigară de la Tăriță Ion.

Totodată, în cazul dat, nu se exclude și un adaos de salivă pe mucul de țigară de la orice persoană cu grupa O-alfa,- beta (xxx), indiferent de categoria de secreție, cum este Tăriță Andrei.

Prin urmare, Colegiul penal a apreciat critic această probă, de vreme ce este contradictorie și urmează a fi interpretată în favoarea inculpatului Tăriță Ion, or, conform materialelor cauzei ultimul are grupa de sânge „xxx”, iar Tăriță Andrei are grupa de sânge „xxx”, fapt care denotă contradicții esențiale, de vreme ce în raportul de expertiză este specificat contrariul.

În atare situație, Colegiul penal a reiterat că, a fost demonstrată vina inculpatului Tăriță Ion, doar de comiterea sustragerii a celor două capre de la partea vătămată Stîna Elena, or, faptul dat a fost recunoscut însuși de către Tăriță Ion, dar și relatat de către inculpatul Tăriță Andrei și de partea vătămată, Stîna Elena.

Astfel, instanța de apel a considerat necesar de a exclude din învinuirea înaintată lui Tăriță Ion, coparticiparea la sustragerile din gospodăriile părților vătămate Dron Lilia și Balan Gheorghe, din lipsa de probe ce ar confirma acest fapt, fiind demonstrată doar coparticiparea la sustragerea de la partea vătămată Stîna Elena, astfel că acțiunile lui Tăriță Ion urmează a fi încadrate în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal.

La aplicarea pedepsei inculpatului Tăriță Ion, instanța de apel a luat în considerație caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, motivul și scopul celor comise, persoana celui vinovat, caracterul daunei prejudiciabile, circumstanțele ce atenuază sau agravează răspunderea, ținându-se cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestora, anterior nu a fost condamnat, locuiește în concubinaj, are cinci copii minori la întreținere, a recuperat integral prejudiciul cauzat părții vătămate Stîna Elena, nu este angajat în câmpul muncii, la locul de trai este caracterizat negativ.

9. Împotriva deciziei a depus recurs ordinar procurorului, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală, solicitând casarea acesteia parțial, doar în privința lui Tăriță Ion, cu menținerea sentinței privindu-l pe acesta, deoarece apelul a fost greșit admis.

În motivarea recursului a invocat că:

- decizia instanței de apel este neîntemeiată și pasibilă casării, deoarece probele nu au fost apreciate la justa valoare, astfel ca toate elementele de fapt constatate să aibă o relevanță juridică în proces și nimic să nu rămână într-o stare de incertitudine;

- instanța urma să subsumeze faptele imputate inculpatului cu împrejurările cauzei, să dezvăluie concluzia de reîncadrare a acțiunilor, expunându-și punctul său de vedere asupra fiecărei probe aduse în sprijinul acuzației;

- soluția de reîncadrare a fost întemeiată pe declarațiile participanților, însă criticile asupra acestor probe sunt expuse deficitar, indicându-se că *nu au fost*

confirmate, nu au careva forță probantă, sunt contradictorii cu declarațiile altor martori, nu sunt clare și creează dubii și totodată, găsește ca fiind întemeiate la adoptarea soluției de menținere a condamnării în privința lui Târîță Andrei în baza art. 186 alin. (5) Cod penal;

- instanța de apel greșit a apreciat raportul de expertiză medico-legală nr. 57, care de fapt confirmă vinovăția inculpatului Târîță Ion, împotriva căruia atât inculpatul cât și avocatul său nu au înaintat careva obiecții.

10. Judecând recursul ordinar și verificând legalitatea hotărârii atacate în baza materialelor din dosar, Colegiul penal lărgit conchide că acesta necesită a fi admis, din următoarele considerente:

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. a) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să admită recursul, să caseze total hotărârea atacată și să mențină hotărârea primei instanțe, când apelul a fost greșit admis.

Potrivit prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

În sensul prevederilor din art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală și a jurisprudenței naționale, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor cauzei penale și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, care se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel. Hotărârile pronunțate de instanțele ierarhic inferioare trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, or, nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea superficială sau motivarea în termeni vagi-evazivi, reprezintă motiv de casare.

În speță, drept temei pentru declararea recursului procurorul indică prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală și anume, *instanța de apel a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția, iar faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.*

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal lărgit reține că temeiurile de recurs indicate de procuror și-au găsit confirmare și din materialele cauzei rezultă că, instanța de apel nu a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv cu respectarea prevederilor art. 414, 417 alin. (1) pct. 7) și 8) Cod de procedură penală și nu a făcut o analiză suficientă probelor prezentate cu expunerea argumentărilor sale, iar probele administrate în cauză, nu au fost verificate și apreciate

în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității lor, iar în ansamblu –în coroborare cu alte probe.

În această ordine de idei, Colegiul notează că, din analiza materialelor cauzei rezultă cert că prima instanță a apreciat obiectiv prin prisma art.101 Cod de procedură penală, cumulul de probe administrat la urmărirea penală și examinat în ședința de judecată a primei instanțe, descrise în sentință și corect a adoptat soluția de condamnare în privința lui Tăriță Ion în baza art. 186 alin. (5) Cod penal, stabilind incontestabil că se confirmă învinuirea adusă acestuia, după cum e expusă și în rechizitoriu.

În opinia Colegiului, la baza sentinței pronunțate de prima instanță, întemeiat și argumentat au fost puse probele indicate și just apreciate, care de altfel sunt pertinente, concludente și veridice, iar în ansamblu coroborează între ele și nu trezesc careva dubii, pe când decizia instanței de apel cuprinde o apreciere evazivă a probelor prezentate și anexate la materialele cauzei, care au fost puse la baza soluției de reîncadrare a acțiunilor inculpatului Tăriță Ion și care totodată, se găsesc la condamnarea lui Tăriță Andrei în baza art. 186 alin. (5) Cod penal.

Prin urmare, instanța găsește ca fiind lipsită de motivarea argumentarea instanței de apel asupra declarațiilor reprezentantului legal al părții vătămate, Dron Lilia, referitor la sustragerea bunurilor din locuința acesteia, deoarece în cadrul percheziției efectuate la Tăriță Ion și respectiv, Tăriță Andrei, au fost găsite lucrurile furate, care au fost recunoscute de către partea vătămată, fapt confirmat prin procesul-verbal de percheziție (f.d. 154-160, vol. I).

Concomitent, instanța de recurs reține că, instanța de apel neîntemeiat a respins declarațiile martorilor Perciun Ion și Perciun Anatolie ca probe întru confirmarea vinovăției lui Tăriță Ion pe episodul sustragerii bunurilor de la Balan Gheorghe, deoarece aceste declarații sunt în coroborare cu procesul-verbal de ridicare a obiectelor de la Perciun Anatolie (f.d. 96-97, vol. I) și procesul-verbal de examinare la fața locului, la domiciliu lui Perciun Ion, de unde a fost ridicat centrul muzical „JVC” (f.d. 99, vol. I), bunuri care de fapt alcătuiesc obiectul infracțiunii de furt incriminat inculpatului prin rechizitoriu.

Totodată, credibilitatea declarațiilor lui Perciun Ion se confirmă și prin concluziile raportului de expertiză medico-legală nr. 57, din 31.12.2013, prin care se indică că: *„Sângele lui Tăriță Ion se referă la grupa sanguină B-alfa/B(xxx) cu antigenul asociat H”* și totodată, *„... sângele depistat în petele examinate a provenit de la persoană cu grupa sanguină B-alfa/B(xxx) cu antigenul asociat H, ce nu exclude în cazul dat, proveniența acestui sânge de la Tăriță Ion”*, *„...țigara a putut fi fumată de orișice persoană cu grupa sanguină B-alfa/B(xxx) cu antigenul H, secretor al factorilor de grup, ce nu exclude în cazul dat, proveniența urmei de salivă pe mucul de țigară de la Tăriță Ion”* (f.d. 157-158, vol. III).

Astfel, Colegiul menționează că, instanța de apel superficial a examinat raportul de expertiză, care de fapt confirmă că, urmele de sânge de la fața locului, la domiciliul lui Balan Gheorghe provin de la Tăriță Ion, ceea ce demonstrează faptul că ultimul a participat nemijlocit la sustragerea bunurilor din locuința ultimului.

Mai mult ca atât, Colegiul penal al instanței de apel eronat a constatat că, raportul de expertiză nu poate susține învinuirea adusă lui Tăriță Ion, odată ce contrar prevederilor art. 151 alin. (5) Cod penal, ordonanța organului de urmărire penală prin care s-a dispus numirea expertizei nu a fost adusă la cunoștință inculpatului sau avocatului său, doar decât la etapa când ultimii au luat cunoștință cu materialele cauzei, deoarece art. 251 alin. (4) Cod de procedură penală indică expres că, *încălcarea oricărei alte prevederi legale decât cele prevăzute în alin.(2) atrage nulitatea actului dacă a fost invocată în cursul efectuării acțiunii – când partea este prezentă, sau la terminarea urmăririi penale – când partea ia cunoștință de materialele dosarului, sau în instanța de judecată – când partea a fost absentă la efectuarea acțiunii procesuale, precum și în cazul în care proba este prezentată nemijlocit în instanță.*

Însă, reieșind din materialele cauzei și anume, procesul-verbal de informare a învinuitului despre terminarea urmăririi penale (f.d. 408, vol. II) și procesul-verbal de prezentare învinuitului și apărătorului său a materialelor de urmărire penală (f.d. 409, vol. II) atât Tăriță Ion, cât și avocatul său nu au invocat careva obiecții și prin urmare, decade probabilitatea anulării actului numit raport de expertiză medico-legală, ca fiind nul, or, ultimii au avut posibilitatea formulării obiecțiilor referitoare la concluziile expertizei.

Prin urmare, faptele incriminate lui Tăriță Ion prin rechizitoriu și constatate de prima instanță ca fiind dovedite, confirmată printr-un șir de probe analizate și corect apreciate de instanța de fond, just au fost încadrate în baza art. 186 alin. (5) Cod penal, iar eroarea comisă de instanța de apel urmează a fi corectată având în vedere că apelul părții apărării greșit a fost admis, prin casarea deciziei instanței de apel doar în privința lui Tăriță Ion și menținerea sentinței primei instanțe privind-l pe acesta.

Cât ține de pedeapsa aplicată, instanța consideră că la stabilirea acesteia instanța de fond a ținut cont de prevederile art. 61,75 Cod penal, de gravitatea infracțiunii comise, de persoana inculpatului, ce se caracterizează negativ, nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru și anterior nu a fost condamnat, ajungând just la concluzia că corectarea și reeducarea acestuia este posibilă prin aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare., deși pe termen minim prevăzut de sancțiunea legii.

Astfel, Colegiul menționează că prima instanță a pronunțat o sentință legală, întemeiată și motivată, iar în atare situație, se concluzionează, că apelul declarat de către avocat în numele inculpatului Tăriță Ion a fost greșit admis, motiv pentru care

recursul declarat de procuror urmează a fi admis, cu casarea totală a deciziei recurate și menținerea sentinței instanței de fond în privința ultimului.

În partea condamnării lui Tărîță Andrei, decizia instanței de apel se menține, deoarece nu este contestată de către procuror, iar instanța de recurs, potrivit prevederilor art. 424 alin. (1) Cod de procedură penală, nu-i poate înrăutăți situația.

De asemenea, se vor menține și celelalte dispoziții ale deciziei.

11. În conformitate cu prevederile art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. a), alin. (2), (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Admite recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Djulietta Devder, casează parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 iunie 2017, în privința lui Tărîță Ion, cu menținerea sentinței Judecătoriai Cimișlia din 24 martie 2015, prin care Tărîță Ion a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 186 alin. (5) Cod penal la 7 (șapte) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, deoarece apelul a fost greșit admis.

Termenul executării pedepsei lui Tărîță Ion de calculat din momentul reținerii, cu includerea termenului de deținere în stare de arest din 16 decembrie 2013 până la 17 iunie 2016, inclusiv și termenului arestării la domiciliu din 19 iulie 2014 până la 24 martie 2015.

În rest, dispozițiile deciziei recurate se mențin.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată publicată la 31 octombrie 2017.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Liliana Catan

Elena Covalenco

Iurie Diaconu

Ion Guzun